Manligt och kvinnligt

I skapelsen, familjen, församlingen

Inledning. Att täcka detta område på ett enda bibelstudium är som att försöka bygga en bro till månen med hjälp av tändstickor och lim, men vi försöker ändå. Läran om manligt och kvinnligt i Guds verk är så otroligt betydelsefull, och Gud har kopplat nästan allt i sin stora frälsningsplan för skapelsen till de förebilder i manligt, kvinnligt, äktenskapet, etc, som han själv har lagt ner. Att studera t.ex. äktenskapet blir då lika mycket ett studium i Guds frälsningsråd, och tvärtom, och att studera mannens och kvinnans relationer till varandra är lika mycket ett studium kring Jesus och Hans relation till sin församlingen, bruden. Och när människor angriper manligt, kvinnligt och äktenskapet, osv, då angriper de i förlängningen Guds frälsningsplan, Jesus och hans brud, församlingen.

Några bibeltexter.
Skapelsen: 1 Mos 1:26-28, 2:15-25, 3:16-21, jfr Matt 19:4-5
Familjen: Ef 5:22-33, 1 Kor 11:3, 11:8-12, Kol 3:18-19, 1 Petr 3:1-7
Församlingen: Tit 2:1-15, 1 Tim 2:8-15, 1 Kor 14:33-36, 1 Tim 3:1-14 jfr Tit 1:5-11

Utläggning. Skaparen gjorde människorna till man och kvinna och välsignade dem. Manligt och kvinnligt är Guds ursprungliga design[1], Hans tanke. I den vertikala relationen, gemenskapen med Gud, fanns från början inga skillnader (1 Mos 1). De gudagivna skillnaderna låg enbart på det horisontella planet, människorna emellan, och då inte i värde[2], utan i de olika funktioner och roller som man och kvinna hade, och har gentemot varandra och resten av skapelsen (1 Mos 2). Genom syndafallet störds mycket av Guds initiala design och tanke (1 Mos 3), i båda riktningarna. Frälsningen Jesus vunnit för oss syftar till att återställa alla dissonanser i den vertikala relationen (Gal 3:26-29[3]) så väl som i den horisontella (jmf 1 Mos 3:16[4]c med Kol 3:18-19) men göra det UTAN att upphäva Guds ursprungliga design. Därför ser vi t.ex. att både kristna män och kvinnor kan be och profetera i församlingen (vertikala relationen), men i den kristna familjen gäller att kvinnan skall underordna sig sin man och mannen skall älska sin hustru som Jesus älskar församlingen (horisontella relationen). Sann och biblisk kristendom bejakar både likheterna *och* skillnaderna mellan könen och betraktar dessa som odelat positiva därför att de *kompletterar* varandra.

---

[1] En del gnostiska sekter betraktade könen som en *följd* av syndafallet och menade att människan blir (ska bli) könlös när hon blir ”frälst”.

[2] Notera att Bibeln aldrig talar om alla människors ”lika värde”. Det betyder inte att människor har olika värde, bara att det är fel sätt att se på människan, att jämföra henne med andra människor. Läs mer på: https://sanningenskallgoraerfria.weebly.com/blogg/alla-manniskor-ar-vardefulla

[3] Notera att detta bibelsammanhang ofta missbrukas för att påvisa att frälsningen upphäver alla könsskillnader även på det horisontella planet, men så kan det INTE tolkas. Gal 3:26-29 handlar om hur Gud gjort löftet till Abraham, frälsningen, tillgänglig för alla, så att alla som tror räknas till Guds söner, även kvinnorna och även hedningarna, och att de därigenom får arvsrätt, utan att för den skull förlora sina ursprungliga identiteter som t.ex. kvinnor och hedningar. Detta handlar alltså om den vertikala relationen.

[4] Detta skriftställe kan tolkas *negativt* eller *positivt*, negativt: som en beskrivning av följderna av syndafallet (kvinnan kommer att försöka manipulera mannen, jfr 1 Mos 4:7, och mannen kommer att förtrycka kvinnan), positivt: som föreskrifter för hur Adams och Eva misstag inte skall upprepas (kvinnan skall hålla sig nära sin man, han skall vara ledaren i familjen). Den negativa tolkningen, om den är riktig, har Jesus upphävt genom frälsningen, och då i BÅDA riktningarna. Men om positiva är riktig, har han inte upphävt den. Båda varianterna kan innehålla viss sanning, men jag lutar åt det är den negativa tolkningen som är den riktiga.

Några anmärkningar. Vi ger några anmärkningar till det ovan sagda:

- I det kristna församlingslivet verkar det råda en total likhet i möjligheterna för både män och kvinnor att tjäna Gud med bön, profetia, sång, mission, vittnesbörd, etc. Det är endast två saker NT ser ut att förbehålla männen: 1) huvudansvaret för undervisningen i församlingen[5], och 2) ansvaret för ledarskapet[6]. I båda dessa saker kan kvinnan *hjälpa* mannen (1 Mos 2), men inte bestämma över honom (1 Tim 6). Gud kan dock göra egna undantag, se t.ex. om Debora och Barak (Dom 5:7).
- Förutsättningarna för ett lyckligt äktenskap blir så mycket större om båda parter, mannen och kvinnan, vågar bejaka vilka de är fullt ut. Feminiseringen av männen och maskuliniseringen av kvinnorna, är ett av de största hoten mot våra familjer, församlingar och samhällen, eftersom de 1) gör oss förvirrade över vilka vi egentligen är och 2) därigenom gör det svårare för oss att relatera till varandra på rätt sätt, och 3) tar ifrån oss de spetsförmågor som vi ska komplettera varandra med, särskilt i kristider.
- När människor är förvirrade över sin identitet med avseende på manligt och kvinnligt, så får vi i kärlek och vishet leda dem till Jesu ord: *Skaparen gjorde dem från början till man och kvinna*. Den som är osäker kan göra illa sig själv mot Gud vilja (Ord 11:17).
- I samhället började diskussionen om jämställdhet i mångt och mycket med frågan om rösträtten och tillgången till arbete för alla, även för kvinnorna[7]. Ordet ”jämställdhet” är inte bibliskt, och demokrati som vi känner det är inte heller bibliskt (Guds rike är en monarki), och när det gäller arbete så ålägger Gud endast Adam att arbeta i sitt anletes svett för sitt bröd (1 Mos 3:17-19), men Bibeln talar om att även kvinnan kan tjäna sitt uppehälle genom eget arbete (Ord 31:24, Apg 16:14).

Avslutning. Både män *och* kvinnor behöver personlig frälsning genom Jesus Kristus. Endast så kan *alla* de obalanser upphävas som syndens makt orsakat, både i fråga om våld, förtryck och övergrepp från männens sida (ex: 2 Sam 13:1-22[8]) och manipulation från kvinnornas sida (ex: 1 Mos 39:1-20[9]). Djävulen vill att män och kvinnor skall hata varandra, men Gud vill försona oss, först och främst med sig själv, men sedan även med oss själva, och med varandra så att vi kan älska varandra. Det kan endast ske genom Guds Son, Jesus Kristus. Vad världen behöver är kristna män och kristna kvinnor som vågar vara just män och kvinnor i relation till skapelsen, i familjerna och i församlingarna.

---

[5] Notera att Priscilla (kvinna) och Akvila (man) tillsammans enskilt vägledde predikanten Apollos (Apg 19:26).

[6] Alla äldste (grek presbyteros) och församlingsledare (grek episkopos) i NT är män, utan undantag. En kvinna, Junia benämns ”som” apostel i vissa översättningar av Rom 16:7, dock inte alla. Var hon apostel skall ordet förstås i vidare mening än ”de tolv”, och då var hon det tillsammans med Andronikus, troligtvis hennes man.

[7] Detta var ett problem som uppstod i och med industrialiseringen när människor i hög grad skulle tvingas arbeta utanför sitt eget hem. Så länge vi levde i ett bondesamhälle existerade varken frågan om arbetslöshet eller jämställdhet, utan alla var tvungna att arbeta för att bidra till familjens överlevnad. På det sättet kan man säga att jämställdhetsivern är en dåligt sätt att försöka lösa vissa följder av en ännu sämre ide, nämligen industrialiseringen.

[8] Kung Davids Son Amnon låg med sin halvsyster mot hennes vilja och försköt henne sedan, när Mose lag sa att han var tvungen att ta henne till hustru eftersom han legat med henne. (Det är dock oklart om detta hade accepterats då de var nära släkt). Detta väckte hat hos hans halvbror, Absalom, som iscensatte ett attentat på Amnon och lät döda honom.

[9] Potifars hustru försökte upprepade gånger förföra Josef, men när han inte var tillmötesgående nog ljög hon ihop en historia som gjorde att hennes man kastade Josef i fängelse för försök till sexuellt övergrepp. Kanske är inte heller alla nutida ”metoo”-historier om övergrepp sanna, utan i vissa fall endast ett sätt att hämnas?